



ἰκοίμαν ποτὶ Κύπρον,  
ναῖσον τᾶς Ἀφροδίτας,  
ἴν' οἱ θελξίφρονες νέμον-

ται θνατοῖσιν Ἔρωτες,  
Πάφον θ' ἄν ἑκατόστομοι  
βαρβάρου ποταμοῦ ῥοαὶ  
καρπίζουσιν ἄνομβροι.  
οὔ δ' ἄ καλλιστευομένα

405

Πιερίᾳ μούσειος ἔδρα,  
σεμνὰ κλιτύς Ὀλύμπου,  
ἐκεῖσ' ἄγε με, Βρόμιε Βρόμιε,  
πρόβακχ' εὖτε δαῖμον.  
ἐκεῖ Χάριτες,

410

ἐκεῖ δὲ Πόθος· ἐκεῖ δὲ βᾶκ-  
χαις θέμις ὀργιάζειν.

415

ὁ δαίμων ὁ Διὸς παῖς  
χαίρει μὲν θαλίαισιν,  
φιλεῖ δ' ὀλβοδότειραν Εἰ-

ρήναν, κουροτρόφον θεάν.  
ἴσαν δ' ἔς τε τὸν ὄλβιον  
τόν τε χείρονα δῶκ' ἔχειν  
οἴνου τέρψιν ἄλυπον·  
μισεῖ δ' ᾧ μὴ ταῦτα μέλει,

420

κατὰ φάος νύκτας τε φίλας  
εὐαίωνα διαζῆν,  
σοφὰν δ' ἀπέχειν πραπίδα φρένα τε  
περισσῶν παρὰ φωτῶν·

425

τὸ πλῆθος ὅ τι  
τὸ φαυλότερον ἐνόμισε χρῆ-  
ταί τε, τόδ' ἄν δεχοίμαν.

430